

ת"פ 59541/10/18 - מדינת ישראל נגד אדיר לביא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 59541-10-18 מדינת ישראל נ' לביא

לפני כבוד השופט - ס. הנשיא רועי פרי
המאשימה מדינת ישראל באמצעות תביעות תל אביב
ע"י עו"ד נדב שחם
נגד
הנאשם אדיר לביא
ע"י ב"כ עו"ד אורלי פרייזלר

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של **החזקה סם שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א) וסעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: **הפקודה**), 7 עבירות של **סחר בסמים**, לפי סעיף 13 וסעיף 19א לפקודה ו-2 עבירות של **הספקת סם**, לפי סעיף 13 וסעיף 19א לפקודה.

2. למקרא עובדות כתב המתוקן, עולה כי הנאשם הצטרף לקבוצת השיחה "טלגראס" במטרה לפגוש לקוחות, עמם היה מעוניין לסחור בסם מסוכן מסוג קנביס. לאחר שהלקוח היה פונה אל הנאשם, תיאם הנאשם עם הלקוח את כמות הסם והלקוח היה מוסר את הכתובת אליה הוא מבקש לשלוח את הסמים. הנאשם היה מגיע לכתובת המבוקשת, מוסר את הסם ומקבל התמורה הכספית.

ביום 14.10.18, בשעת ערב, נהג הנאשם ברכב מסוג סקודה ונעצר במחסום משטרה בסמוך לקניון "שבעת הכוכבים" בהרצליה. הנאשם החזיק ברכב, סמים מסוכנים מסוג קנביס במשקל כולל של 311 גרם, שלא לצריכה עצמית, המחולקים ל- 47 אריזות, במקומות שונים ברכב ובשטרות כסף שהיו מפוזרים ברכב בסכום כולל של 10,860 ₪.

עוד נטען, כי בדירתו של הנאשם ברחוב הלפרין בנתניה, החזיק הנאשם בחדר השינה בתיק שחור שהכיל 11 אריזות של סם מסוג קנביס במשקל כולל של 79 גרם, שלא לצריכה עצמית, במשקל אלקטרוני ובשקיות חלוקה.

הנאשם סחר בסמים מסוכנים מסוג קנביס ב- 7 הזדמנויות שונות, בכמויות של 4-20 גרם, ל- 3 קונים שונים, תמורת 80-1200 ₪ בכל עסקה וסיפק בשתי הזדמנויות נוספות קנביס במשקל 1 גרם, ללא תמורה לחברו, והכל על פני התקופה שבין 14.9.18-14.10.18.

כך סחר הנאשם, ביום 14.9.18, ברמת גן, אל מול חברו בשם **ברזני** בסם מסוג קנביס במשקל 1 גרם בתמורה ל- 80 ₪, ובשתי הזדמנויות נוספות סיפק לברזני קנביס במשקל של 1 גרם, סמוך לביתו בנתניה, ללא תמורה.

ביום 15.9.18 סחר הנאשם אל מול אחרת בשם **לי**, ידידתו מילדות, בסם מסוכן מסוג קנביס במשקל של 4 גרם, זאת בתמורה ל- 400 ₪, בפרדסיה.

ביום 18.9.18 בסמוך לחצות הליל, סחר הנאשם אל מול לי בסם מסוג קנביס במשקל של 4 גרם ובתמורה ל- 400 ₪.

ביום 21.9.18, סחר הנאשם אל מול לי, בסם מסוג קנביס, במשקל של 4 גרם ובתמורה ל- 400 ₪.

ביום 3.9.18 סחר הנאשם עם אחר בשם **אליהו** בסמים מסוכנים מסוג קנביס, במשקל של 15 גרם, בתמורה ל- 1200 ₪, ברחוב משכית בהרצליה.

ביום 16.9.18 סחר הנאשם, בשעת ליל אל מול אליהו, בסם מסוג קנביס במשקל של 20 גרם, בתמורה ל- 1100 ₪, ברחוב רש"י בתל אביב.

ביום 14.10.18, בשעת ליל, סחר הנאשם אל מול אליהו, בסם מסוג קנביס, במשקל של 20 גרם, בתמורה ל- 1100 ₪, ברחוב רש"י בתל אביב.

3. לא נקשר הסדר עונשי בין הצדדים וכל צד טען כראות עיניו. הנאשם נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן וחוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות.

4. **התובע המלומד** הפנה לנסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם ופוטנציאל הנזק. הפנה לכמות הסמים שהחזיק הנאשם שלא לצריכה עצמית, ברכבו ובביתו, החלוקה לאריזות, כמות העסקאות, 3 לקוחות, שווי העסקאות כ- 5400 ₪.

התובע עתר לקביעת מתחם עונשי אשר לכל אישום בנפרד, כך שלעבירות הסחר וההחזקה שבאישומים 1,5,6 למתחם שנע בין 6-12 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית לכל אישום ואילו לאישום מס' 7, בו כמויות הסם גדולות יותר, למתחם הנע בין 7-12 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. הפנה לאסופת פסיקה. הפנה לכך כי הנאשם נעדר כל עבר פלילי ולאמור בתסקיר שירות המבחן לצד דפוסיו ההתמכרותיים. התובע טעם כי מעיון בתסקיר עולה פער בין הצורך הטיפולי והניתוק של הנאשם מהליך הטיפול ומצד שני העובדה כי לנאשם אין יכולת להמשיך בטיפול והכל באותה נשימה. התובע ציין כי הנאשם לא סיים את ההליך הטיפולי ומשכך גם אם בית המשפט יחליט לסטות ממתחם העונש ההולם יש להטיל על הנאשם מאסר מאחורי סורג ובריא, שכן השיקום אינו חזות הכל. התובע עתר למקם את הנאשם בתחתית המתחם, לצד חילוט הרכוש, כמפורט בהודעת החילוט שבכתב האישום המתוקן, מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון בפועל.

5. **הסנגורית המלומדת**, עשתה ככל שניתן לטובת מרשה, תוך שלימדה עליו סנגוריה רהוטה. הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות ולחלוק הזמן של כ-3.5 שנים. עתרה לקביעת מתחם עונשי אחד וכולל.

צינה כי המדובר במצוקה נקודתית של הנאשם באותה התקופה לאור הסתבכותו עם הימורים והחובות שנצברו כתוצאה מכך. הפנתה לתסקיר שירות המבחן בנוגע להליך הטיפול האינטנסיבי שעבר הנאשם לאורך תקופה ארוכה. צינה כי צו פיקוח המעצרים הוארך מספר פעמים בהמלצת שירות המבחן למשך כשנתיים והפנתה לטיפול שעבר הנאשם ב"בית חוסן" וביחידה להתמכרויות. הפנתה להמלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם. הפנתה לכך שבהסכמת המאשימה, הנאשם הופנה לבדיקת התאמה לבית המשפט הקהילתי, אך נמנעה ממנו אפשרות זו אך משום שהוא מתגורר בעיר שאינה נמצאת תחת חסות בית המשפט הקהילתי. מכאן, טענה כי עמדת המאשימה למאסר בפועל לאחר שהסכימה לבחון שילובו בהליך שיקומי-קהילתי אינה מידתית ומהווה דיבור בלשון סותרת.

הפנתה לגילו של הנאשם, לעברו הנקי ולעובדה כי הנאשם שהה במעצר מספר ימים ולאחר שחרורו תקופה ארוכה של מעל לשנתיים, בתנאים מגבילים, מבלי שנרשמו לחובות הפרות כלשהן ומבלי שנפתחו כנגדו תיקים חדשים.

הפנתה לבדיקות השתן שנמצאו נקיות משרידי סם. הפנתה למצבו הכלכלי הלא פשוט של הנאשם עקב חובות לשוק האפור. צינה כי הנאשם עבד בשתי משרות כמתקין שיש ונהג מונית לשם צמצום חובותיו. כמו כן, הפנתה לכך ששירות המבחן יזם באופן עצמאי פנייה לבית המשפט על מנת לאפשר לנאשם לעבוד לאחר הטיפול "בבית חוסן" לצורך תשלום חובותיו ושיקום חייו. הפנתה לנסיבות חייו המורכבות כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן. טענה כי הנאשם עבר שיקום, הצליח להסדיר את חובותיו באופן שמאפשר לו לקיים אורח חיים הגיוני ולמסקנת שירות המבחן כי לנאשם אין נזקקות טיפולית כיום.

עתרה לאימוצן של המלצות שירות המבחן, למרות שצינה כי סבורה שהעונש הנכון הוא הטלת צו של"צ ממושך. עתרה לאור ההליך השיקומי וחלופה הזמן שלא לפסול את רישיון הנהיגה של הנאשם ולהסתפק בפסילה מותנית.

6. **הנאשם בדברו האחרון** דיבר מדם ליבו וניכר שדבריו יצאו מהלב. הביע צער וחרטה על מעשיו - **"אולי הטעות הכי גדולה שעשיתי בחיי"**. טען כי עבר תקופות קשות והיה מושפע חברתית וחלש. עמד על השינוי שארך באורחות חייו, עמד על הטיפול אותו עבר במסגרת בית חוסן. סיפר כי עובד כיום כ-13 שעות בהפעלת מונית, מתכוון להינשא לבחירת לבו.

דין והכרעה

7. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכוון יצירת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הערך המוגן שבבסיס העבירה ומידת הפגיעה בו, ובמדיניות הענישה הנוהגת.

8. נסיבות ביצוע העבירות מושא תיקנו מלמדות על חומרה לא מבוטלת. הנאשם נהג ברכבו והחזיק בסמים מסוכנים,

המחולקים לאריזות מרובות, לצד כסף מזומן בהיקף ניכר והכל שלא לצריכה עצמית. בנוסף החזיק הנאשם בביתו סמים מסוכנים מסוג קנביס, בחדר השינה, לצד משקל אלקטרוני ושקיות חלוקה. הנאשם החזיק בסה"כ ברכבו ובדירתו 390 גרם קנביס, שחולקו ל- 58 אריזות והכל שלא לצריכה עצמית.

9. בנוסף סחר הנאשם על פני תקופה של חודש ימים אל מול 3 לקוחות שונים, ששניים מהם חבריו/מכריו בסם מסוג קנביס במשקל 4-20 גרם בכל הזדמנות ובתמורה ל- 80-1200 ₪ לכל עסקה וסיפק בשתי הזדמנויות נוספות סם מסוג קנביס, לחברו, בדמות 1 גרם ללא תמורה.

10. הרקע לביצוע העבירות, כפי שעולה מתסקירו של שירות המבחן הוא רצונו של הנאשם להשיג רווח כספי מידי וזאת מפאת המצוקה הכלכלית בה הנאשם היה שרוי לאור התמכרותו להימורים והחובות הכספיים אליהם נקלע.

11. לעניין הערכים המוגנים, כידוע נזקי הסמים ופגיעתם בחברה, משתרעים על מרחבים ניכרים. נראה כי עבירות הסמים מכלול כל חלקה טובה בחברתנו.

פגיעתם של הסמים בחברה רחב היקף, הן באשר למשתמש הבודד, משפחתו והמעגל קרוב והן באשר לחברה כולה לאור הפעילות הפלילית של הצרכן המבקש לספק את הדחף לסם ומבצע, לעיתים, על הדרך עבירות נוספות, בעיקר מתחם הרכוש. בנוסף מעגלי הייצור והשיווק של הסם, מייצרים כשלעצמם פעילות עבריינית נרחבת.

הגם שמדובר בסחר בסם "קל", בעגה העממית, מושג שלא בא זכרו בפקודת הסמים, סם

הוא סם (!), אין להקל ראש בדברים. המדובר בפגיעה של ממש בערך החברתי ובפעילות אסורה ומזיקה ויש ליתן משקל להיקפה ולנזק הפוטנציאלי והקונקרטי.

עם זאת, הפסיקה הרווחת הבחינה בין סחר והחזקת סם מסוג קנבוס וחשיש לבין סחר והחזקת סמים אחרים, ובתוך כך סמים קשים כגון: קוקאין והרואין, וכן באשר לכמות הסמים ואופן החזקתם.

בנוסף, הבחינה הפסיקה הרווחת בין החזקה של סמים כדוגמת קנבוס וחשיש עד ל- 1 ק"ג, ומכמות זו ואילך, ואפנה בעניין זה לפסק דינו המפורט של כבוד השופט הישארם אבו שחאדה מבית המשפט השלום ברמלה, ולפסיקה הרבה המצוטטת שם, **מכלל הערכאות**, זאת במסגרת ת"פ (רמלה) **54134-05-18 מדינת ישראל נ' אבו לבן** (9.1.19).

בית המשפט המחוזי בתל אביב, שב וקבע כי בעבירות סחר בסמים מסוג דא, הענישה חייבת לכלול בתוכה רכיב של מאסר ולו בעבודות שירות, ראו בין היתר - **עפ"ג** (תל-אביב) **13736-12-18 מדינת ישראל נ' תומר אשכנזי** (25.3.19).

12. כידוע, על פי תיקון 113 מתחמי הענישה נקבעים על פי אירועים **ולא על פי אישומים**. במקרה שלפניי, סבורני כי מדובר מסכת עבריינית אחת, שקיים קשר הדוק בין המעשים, סוג הסם, הכמות הדומה, התמורה, השיטה וסמיכות

הזמנים, הרקע וההקשר ומשכך יש להשקיף על מכלול מעשיו של הנאשם, כאירוע כולל אחד - ראו והשוו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.4.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15).

13. לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, עמדתי על נסיבות ביצוע העבירות, כאשר המדובר בסחר ל-3 קונים, ששניים מהם חבריו/מכריו של הנאשם ועוד שתי הזדמנויות של הספקה על רקע חברי, הערכים המוגנים והפגיעה בהם, לצד מדיניות הפסיקה הנוהגת, מצאתי לקבוע מתחם עונשי כולל הנע בין 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית.

ראו לעניין זה: רע"פ 4687/15 אייל פלג נ' מדינת ישראל (13.8.15); רע"פ 6401/18 ספיר נ' מדינת ישראל (17.9.18); רע"פ 5712-16 אייזנבאך נ' מדינת ישראל (17.8.16); עפ"ג (תל-אביב) 13736-12-18 מדינת ישראל נ' אשכנזי (25.3.19); עפ"ג (מרכז) 13964-09-17 זסלבסקי נ' מדינת ישראל (18.3.18); עפ"ג 63158-07-21 פסח נ' מדינת ישראל (5.12.21); ת"פ (קריית שמונה) 40639-10-17 שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' בובו (28.5.18); עפ"ג (תל-אביב) 28791-06-20 מושיב נ' מדינת ישראל (30.7.20).

מיקומו של הנאשם בתוך המתחם

14. הנאשם בן 34, רווק המתגורר בבית אמו בפרדס חנה ועובד כיום כנהג מונית. הנאשם מתמודד עם מצב כלכלי שאינו פשוט על רקע התמכרותו להימורים וחובות אליהם נקלע (1/ס). הנאשם נמצא כיום בתהליך להסדרת החובות.

עברו של הנאשם נקי ללא רבב, הודה במסגרת דיון מקדמי באולם המוקד, נטל אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה, חסך בזמן שיפוטי ניכר, בזמנה של התביעה הכללית ובזמנם של עדי התביעה.

15. לתיק הוגש תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם, הסוקר את נסיבות חייו.

הנאשם הינו הצעיר במשפחת מוצאו, הכוללת שני הורים גרושים ו-3 אחים ואחיות. לנאשם מורכבות משפחתית כמפורט עלי תסקיר.

לאחר שחרורו של הנאשם מהמעצר שולב במסגרת צו פיקוח המעצרים החל מחודש נובמבר 2018 במסגרת שירות המבחן. השירות התרשם מנאשם בעל דפוסים התמכרותיים אשר באו לידי ביטוי בהימורים ולאחר מכן בשימוש בסמים.

הנאשם שולב בטיפול במסגרת "בית חוסן" בנתניה והשירות התרשם מהפחתה ברמת הסיכון במצבו. הנאשם הופנה בהמשך לבדיקת התאמה לבית המשפט הקהילתי. הנאשם טופל במסגרת בבית חוסן תקופה המגעת ל-10 חודשים ובהמשך שולב בקבוצת הבוגרים.

בהמשך שולב ביחידה להתמכרויות אך נעדר מהמשך הטיפול הפרטני והקבוצתי, על רקע קבלת איומים מצד גורמים שוליים, כדבריו.

הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה. תיאר כי מעשיו נבעו מרצונו להשיג רווח כספי מהיר לאור המצוקה הכלכלית והלחץ הנפשי בו היה נתון לאור התמכרותו להימורים והחובות אליהם נקלע. הנאשם מסר 4 דגימות שתן שנמצאו נקיות משרידי סם.

שירות המבחן התרשם מנאשם בעל יכולות אישיות טובות, בעל יכולת הסתגלות ותפקוד, שגדל במערכת משפחתית מורכבת. השירות התרשם כי על אף שהנאשם לא השלים את ההליך הטיפולי לאחר סיום הטיפול במרכז היום, לא קיימת כיום נזקקות טיפולית במצבו. כמו כן, התרשם כי ההליך המשפטי הנוכחי מהווה גורם מרתיע ומציב גבול עבורו וכי הסיכון להישנות עבירות פחת במידה מסוימת.

לאור הדברים, שירות המבחן לא בא בהמלצה להעמיד את הנאשם בצו מבחן והמליץ על הטלת ענישה בדרך של מאסר שירוצה בעבודות שירות, באופן שיאפשר לנאשם המשך תפקוד תעסוקתי יציב בשעות אחר הצהריים לצורך הסדרת חובותיו. כמו כן, המליץ כי בקביעת משך עבודות השירות ילקח בחשבון היותו נעדר עבר פלילי, חלופי הזמן מביצוע העבירות, השתלבותו בתהליך טיפולי ממושך ואינטנסיבי והתנהלותו מול חובותיו.

16. הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות על ידי הממונה על עבודות השירות.

17. הנאשם שהה במעצר ממש 12 ימים ולאחר שחרורו מהמעצר, שהה בתנאים מגבילים במשך תקופה ארוכה, מבלי שנרשמו לחובותו הפרות כלשהן ומבלי שנפתחו כנגדו תיקי מב"ד חדשים.

18. אכן, האינטרס הנוגע לשיקומו של הנאשם אינו מהווה אינטרס שלו בלבד, אלא משרת גם את החברה בכללותה. יחד עם זאת, אינטרס זה מהווה **שיקול אחד** מבין מכלול השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואו לגזור את עונשו של הנאשם - ראו והשוו רע"פ 1787/15 **עמר נ' מדינת ישראל (24/03/15)**.

19. בהינתן כך, לאור כלל הטעמים שמנתי לעיל, ובתוך כך נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובמיוחד עברו הנקי של הנאשם, נטילת אחריות, הבעת חרטה וחסכון בזמן שיפוטי ניכר, לאור הטיפול שעבר הנאשם, **הגם שהופסק**, חלופי הזמן, העדר פתיחת תיקים חדשים, ניקיון מסמים, שאיפותיו הנורמטיביות של הנאשם ויציבותו התעסוקתית - מצאתי, למקמו בתחתית מתחם העונש ההולם בתיק זה ולא מצאתי לסטות ממתחם העונש ההולם אליבא דסעיף 40 לחוק העונשין, בהינתן חומרת המעשים כאמור.

20. **אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

1. מאסר לתקופה של 9 חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות, במגבלותיו של הנאשם, בניכוי ימי המעצר: 14.10.18-25.10.18

על הנאשם להתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 13.3.22 עד לשעה 08:30, כשהוא מצויד בתעודת זהות, במפקדת

שב"ס, מחוז המרכז, יחידת עבודות השירות רמלה.

אני מזהיר את הנאשם כי אין מילוי עבודות השירות עלול להוביל להפסקתן וריצוי יתרת התקופה מאחורי סורג ובריח.

2. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מהיום והתנאי שהנאשם לא יעבור בתקופה זו כל עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע.

3. קנס בסך של 3000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתם הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 20.3.22.

4. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי שלא יעבור בתקופה זו כל עבירה על פקודת הסמים או נהיגת רכב תחת השפעת משקה משכר או סם. אינני פוסל את הנאשם בפועל לאור ההליך הטיפולי שעבר, חלוף הזמן והעדר פתיחת תיקים חדשים.

5. אני מכריז על הנאשם סוחר סמים בהתאם לסמכותי שבסעיף 36א לפקודת הסמים ומחלט לטובת קרן החילוט שלפי פקודת הסמים סך של 10,860 ₪ ו- 3 טלפונים.

צו כללי למוצגים - סמים ומשקל אלקטרוני - יושמדו. המוצגים הנוספים, ככל שישנם בתיק זה, יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיקים קשורים - מ"י/מ"ת, הקנס יקוזז מההפקדה בהסכמת ההגנה באולם וככל שתיוותר יתרה תושב לנאשם או למי מטעמו, בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ט"ו שבט תשפ"ב, 17 ינואר 2022, במעמד הצדדים.